

betrage i Sighed med de Tilfælde, ſom ſaa ofte indtræde, at Mænd, der overhovedet have Ret til at ſtaa paa Valgliſten, ikke opføres der, fordi de ere blevne udeladte ved en Forglemmelſe af Sogneraadet, og naar de ikke have paataalt denne Forglemmelſe i rette Tid, miſte de deres Valgret i det Aar, og der er ikke noget at gøre ved det. I den Forſtand tror jeg ikke, at vi ere Valgernes Formyndere, jeg tror, at Valgerne der ſelv bør paase deres egen Ret. Jeg ſkal nævne et Tilfælde, ſom jeg tror er ret analogt med dette. Det er vel bekendt, at hvert Aar affattes en Skatteligning for hver Kommune. Denne Skatteligning ſkal i Landkommunerne henligge til Efterhyn i den første Halvdel af Januar Maaned, og de, der ville fremsætte Indſigeliſer, ſtulle fremsætte ſaadanne inden Udgangen af Januar Maaned. Derſom jeg bor i en Kommune, hvor Sogneraadet ſætter mig i Formue- og Lejlighedsſkat til et langt større Stattebeløb, end det egentlig kan tilkomme mig at betale, kommer jeg til at betale dette Beløb, hvis jeg glemmer at klage i rette Tid, og det kan ikke hjælpe, at jeg kommer den første Februar eller ſenere og klager over dette. Har jeg ikke klaget i rette Tid, miſter jeg min Beſøjeſe til at klage og kommer til at betale denne Stat, hvis jeg da ikke kan ſøge til Domſtolene. Det ſamme er Tilfældet med Valgliſterne. Hvis man ikke i rette Tid paaklager ſin Ret for Sogneraadet eller Kommunalbeſtyrelſen, eller hvis Kendelſen gaar imod vedkommende, ſom bringer Sagen for Domſtolene, maa man finde ſig i den Slæbne, ſom følger heraf.

Det ærede Medlem fra Faxe (A. Senſen) har to Gange udtalt ſig om Spørgsmaalet, og han begyndte med i meget høje Toner at roſe mig for det Arbejde, jeg har udført, og for den Grundighed, hvormed jeg har ſat mig ind i dette Forhold. Jeg maa imidlertid indrømme, at jeg tog fejl af det ærede Medlem. Jeg troede, at her havde jeg ſaaet en trofaſt Meningsfælle, men til Trods for ſin Anerkendelſe af mit Arbejde og min Virkſomhed endte det ærede Medlem med at meddele, at han vilde . . . (En Stemme: Staa alene!) . . . nej ikke ſtaa ganſte alene, men gaa med dem, der ſtemte imod Hler-tallets Indſtilling. Dette med at ſtaa alene vil det ærede Medlem ſnart ſe er et meget vanſteligt Standpunkt; man kommer efterhaanden til at tage Parti. Jeg ved nok, at det ærede Medlem er valgt ſom en Slags Generalnævner, ſom den højere Enhed, hvori de forſtellige Opſatteſer i Fakſekredſen ere

gaaede op, men om det ærede Medlem kan faſtholde dette Standpunkt, tvivler jeg meget om. Endvidere ſkal jeg bemærke, at jeg og ſaa i en anden Henſeende tog fejl af det ærede Medlem. Jeg antog, at det ærede Medlem ſtod ſom Ordfører for en Gruppe, der findes her i Tinget. Der er jo en Gruppe her i Tinget, ſom med et almindeligt politift Navn kaldes „Løſgængerne“, og jeg vidſte ikke rettere, end at det ærede Medlem var der, og at det var en Røſt fra den Side, jeg hørte fra det ærede Medlem. Men for øvrigt vil jeg ſige til det ærede Medlem, at naar han bebrejder mig, at det Arbejde, jeg har udført her, ikke var udført over for en større Sag, thi, ſagde han, mit Arbejde var en bedre og større Sag værdig, da vil jeg ſige til mit Forſvar, at det er ikke mig, der har valgt Temaet, det er givet mig. Som Udvalgets Ordfører foreligger der den Opgave for mig at motivere Hler-tallets Indſtilling i denne Sag. Det er ikke mig, der har valgt Emnet, det er Tinget og Udvalget, der har givet mig det, og derfor maa det ærede Medlem jo undſkyldes, at jeg har anvendt Arbejde paa denne mindre Sag, der nu en Gang foreligger, og der mener jeg, at det er Ordførerens Pligt at ſætte ſig ind i, hvorledes ſaadanne Forhold have udviklet ſig gennem Tiderne, og det har jeg gjort, og i ſaa Henſeende glæder det mig, at det har været til det ærede Medlems Tilfredſhed, uagtet jeg ſelvfølgelig helſt havde ſet, at det ærede Medlem havde ſtemt med mig. Jeg fik imidlertid det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelſer, at han har været under et Slags — jeg ved ikke, om jeg tør kalde det Valgtryk . . . (A. Senſen: Nej, paa ingen Maade!) . . . men dog et Slags Tryk fra Valgerne (A. Senſen: Aldeles ikke). Det er Stemninger fra Fakſekredſen, ſom ſærlig have berørt det ærede Medlem. Han udviklede jo ſaare udførlig i ſit første Foredrag, hvorledes han havde talt baade med ſaakaldte radikale og moderate, og at han havde ſaaet det Indtryk af dem alle, at de ikke kunde forſtaa, hvorfor man ſtulde godkende dette Valg. Men hvis nu det omvendte havde været Tilfældet, at det var Roſleff, der havde været valgt, og Højre, der havde klaget over lignende Fejltageliſer, over, at den eller de Højremænd havde været udeladte, kunde det gerne være, at det ærede Medlems Venner i Fakſekredſen havde haft en noget anden Opfatteſe. Og i den Henſeende vil jeg ſige til det ærede Medlem, at det gaar ikke an her at indrette ſig efter ſaadanne Stemninger, her er ſelvfølgelig Spørgsmaalet, hvad er Valglovens Mening og Ord om diſſe Forhold, og hvorledes har Folket